

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Τὸ νοστιμώτερον ἐξ ὄλων τῶν εὐχητηρίων στιχουργημάτων, ἅτινα διενεμήθησαν ἐφέτος εἰς Σύρον, εἶνε ἐν τῷ ὁποίῳ ἔφερον ὡς ὑπογραφήν :

«Οἱ ὑπὸ τοῦ νέου ἀστυνόμου ἀπολυθέντες παλαιοὶ κλητῆρες»
Δὲν εἶνε ἀβδηρικώτατον ;

Τὴν προχθὲς ἐσπέραν ὄλοι οἱ καθήμενοι εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Θεάτρου ἐγύρισαν αἴφνης τὰ νῶτα πρὸς τὴν σκηνήν, ὄλοι μαζὺ, καὶ ἦτο κομικώτατον τὸ θέαμα.

— Καλλίτερα, ἔλεγον μερικοὶ, νὰ προφυλάξωμεν τὰ νῶτα ἀπὸ τοῦ κρῦο ποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ ἄς προσβάλλουν τὴν βράχιν μας αἱ παραφρονίαι.

— Διατί ὁ Κ. Μωραϊτίδης ὠνόμασε τὸ δράμα του Βάρδα ;

— Διότι ἐφρόντισε φιλανθρώπως νὰ μὴ πλακωθῇ τὸ κοινὸν χωρὶς εἰδοποιήσεως.

- Πότε θὰ πληρωθῇ ἡ Βουλὴ ;
- Ὅταν τὴν πληρῶσῃ τὸ Ταμεῖον.
- Αὐτὸ δὲ πότε θὰ πληρωθῇ ;
- Ἀλλάχ κερὶμ!

— Τὸ κοινὸν εἶνε περίεργον νὰ μάθῃ ἂν ὁ Κ. Στούπης ἔχει καὶ ἄλλους λόγους ἐτοιμοὺς δι' αὐτὸν τὸν χειμῶνα— ὁμοίους, ἐνοεῖται μὲ τὸν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων» δημοσιευμένον. Ἄν ναί, ἄς εὐαρεστηθῇ νὰ τὸ ἀναγγείλῃ ἂν ἔχι, ἄς μὴ λάβῃ τὸν κόπον, καὶ τὸ κοινὸν τὸν εὐχαριστεῖ.

Μεταξὺ τῶν μεταβαίνοντων εἰς τὸν χορὸν τῆς Ἀ'ης τοῦ ἔτους, ἐθεάθησαν καὶ τινες κεκαλυμμένοι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μὲ βελέντζαις. Φίλος τις τοῦ Ἀσμοδαίου ἐτόλμησε νὰ κάμῃ εἰς ἕνα τὴν παρτήρησιν, ὅτι δὲν πηγαίνουν οὕτω εἰς τὸν χορὸν.

— Ὁχ ἀδελφε, δὲν μ' ἀφίνεις ; ζεύρω κι' ἀπὸ πέρυσι. Θὰ χάσω ἐγὼ τὸ παλτὸ μου ;

— Ἡ Ἀλήθεια, μὴ δυναμένη πλέον νὰ ἀλλάξῃ χαρακτῆρα—δὲν τῆς ἔμεινε—ἤλλαξε χαρακτῆρας.

ΚΩΣΤΑΣ καὶ ΓΙΑΝΝΗΣ
ἩΤΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚῆ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΚΩΣΤ. Τὰ πράγματα τὰ βλέπω πολλὴ σκουρα, Γιάννη.

ΓΙΑΝΝ. Γιατί, μωρὲ Κώστα ;

ΚΩΣΤ. Γιατί!—Δὲν βλέπεις ποῦ τὸ ὑπουργεῖο δὲν θέλει νὰ πέσῃ ;

ΓΙΑΝΝ. Ἄμ' βέβαια δὲ θέλει. Νὰ σοῦ δώσω γὼ τῆς ἀφενταῖς σου μισὴ ἀπὸ γιοματάρη, καὶ νὰ ἰδοῦμε τί θὰ κάμῃς τὴν πίνεις ἢ τὴν χύνεις ;

ΚΩΝ. Τὴν πίνω καὶ μονοβρόφι.

ΓΙΑΝΝ. Ἄμ' πῶς θέλεις τὸ λοιπὸν νὰ πέσῃ τὸ ὑπουργεῖο ;

ΚΩΣΤ. Ὡς τόσο ὁ Δεληγεώργης δὲν πῆγε στὸ χορὸ.

ΓΙΑΝΝ. Οἱ ἄλλοι δυὸ καπεταναῖοι ὅμως πῆγαν.

ΚΩΣΤ. Πῆγαν στὸ χορὸ, γιὰ νὰμπουν στὸ χορὸ....
Σωστὸ πρᾶμμα.

ΓΙΑΝΝ. Παλαμῦδα τοὺς μυρίζεις, μοῦ φαίνεται.

ΚΟΙΝΟΓΗΘΗΣ

ΔΩΔΕΚΑ ΝΕΟΙ ΑΘΛΟΙ

Προτεινόμενοι εἰς νέον τινὰ Ἡρακλῆ οἰονδήποτε

Ὁ Ἀσμοδαῖος ἔχει μερικὰς καλὰς ἰδέας, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε πτωχὸς δὲν δύναται καὶ νὰ τὰς ἐκτελέσῃ. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουσιν εὐτυχῶς ὁμογενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν χρήματα ἀλλ' ἔχι καὶ ἰδέας, ὁ Ἀσμοδαῖος χαρίζει εἰς αὐτοὺς τὰς ἰδέας του καὶ τοὺς παρακαλεῖ, ἂν θέλουν, νὰ κηρύξωσι διαγωνισμὸν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Ἄν τὸ κάμουν, καὶ δόξαν θὰ ἀπολαύσουν, καὶ φιλογενέστατοι θὰ ὀνομάζωνται τακτικῶς ἀνὰ πᾶν ἔτος ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς κρίσεως τῶν ἀγωνοδικῶν, καὶ θέρουθον πολὺν θὰ κάμουν αἱ ἐφημερίδες τοῦ Πανελληνίου περὶ τῶν ὀνοματῶν των, καὶ τὴν πατρίδα—διὰ νὰ μνημονεύσωμεν καὶ τοῦτο ὁπωσδήποτε,—θὰ ὠφελήσωσι. Ἄν δὲν τὸ κάμουν, θὰ λέγωνται ὁμογενεῖς πάντοτε καὶ τίποτε περισσότερον.

Μία ἀπὸ τὰς καλὰς αὐτὰς ἰδέας τοῦ Ἀσμοδαίου εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἐξῆς :

Νὰ προκηρυχθῇ ἐτήσιος ἀγὼν, καὶ ἄθλον σπουδαῖον—τὸ ποσὸν ἀφίσταται εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὸ βαλάντιον τοῦ μέλλοντος ἀγωνοθέτου—ἀπονεμητέον εἰς ἐκείνον, ὅστις κατορθώσῃ ἐντὸς ὀρισμένης, ὅσον τὸ δυνατόν βραχυτάτης προθεσμίας, ἐν τῶν ἐξῆς :

α.) νὰ καθαρῖσῃ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴν λάσπην.

β.) νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς γνωρίζοντας γράμματα, καὶ κινδυνεύοντας ἐπομένως νὰ ἀναγινώσκωσι περιοδικὰ φύλλα ἀπὸ τοὺς ἐλεγειακοὺς στεναγμοὺς εὐτραפוῦς τινος ποιητρίας, ἧτις ἐπικαλεῖται ἀπὸ τινος τὸν θάνατον, χωρὶς νὰ ἔχῃ τίποτε.

γ.) νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ ἀκρατήρια τῶν ἐν Ἀθήναις συλλόγων Παρνασοῦ, Βίρωνος, καὶ λοιπῶν κατὰ τῶν ποιητικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ἐφόδων τοῦ Φημίου Ἀρόλδου Εὐκλείδου, γνωστοτέρου παρὰ τοῖς θνητοῖς ὑπὸ τὸ ὄνομα Φίλιππος Οἰκονομίδης.

δ.) νὰ ἱατρῶσῃ τοὺς ἀρχαιολόγους ἀπὸ τὸν ἐριμάλτην τῆς Γερμανίας, ἐξ ἧς φοβοῦνται νέαν ἐπιδρομὴν τῶν βορείων φυλῶν εἰς τὸ κλασικὸν ἡμῶν ἔδαφος.

ε.) νὰ ἀποδείξῃ εἰς τίνα οἰανδήποτε χρῆσιν δύναται προσφορώτερον διὰ τὰς σωματικὰς τοῦ ἀνθρώπου λειτουργίας νὰ χρησιμεύσωσιν αἱ μέτοχαί των ἐν Ἑλλάδι μεταλλευτικῶν Ἐταιριῶν.

ς.) νὰ λύτῃ τὸ σπουδαῖον ζήτημα: τίς παίξει τὸ πονηρότερον καὶ τίς τὸ ἀθώωτερον πρόσωπον μεταξὺ Ξένου, Τουβῖνη, καὶ Μεταλλευτικῆς Ἐταιρίας.

ζ.) νὰ καταφέρῃ τὸν Γούδαν νὰ λάβῃ εὐσπλαγχνίαν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν, παύων ὀριστικῶς τὴν ἐκδοσιν τῶν Παραλλήλων του.

η.) νὰ πείσῃ τὸν Δῆμον Παπαθανασίου νὰ κόψῃ τὴν πόλκαν του.

θ.) νὰ ζεστάνῃ ἀρκετὰ τοὺς φούρνους τοῦ Περικλέους, ὥστε νὰ παύσωσι τουρτουρίζοντες οἱ μέτοχοί του.

ι.) νὰ παρηγορήσῃ τὸν Καρύδην ἐπὶ τῇ ὀρφανείᾳ του.

ια.) νὰ προστατεύσῃ τὴν ὑγίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις τραπεζῶν κατὰ τῆς πολλῆς ἐργασίας.

ιβ.) νὰ εὔρῃ ἀσχόλησιν δι' ὀκτὼ φιλανθρωπικοὺς συλλόγους, οἵτινες εἶνε ἔτοιμοι νὰ συστηθῶσιν ἐν Ἀθήναις, καὶ τὸ ἀναβάλλουν, ἕως οὔ εὔρουν ἀντικείμενα ἄξια τῆς φιλανθρωπίας των.

ΚΕΝΤΡΗΣ.

Ὁ ὑπεύθυνος ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.